

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาพฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยีย อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเริ่มจากการกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	หมายถึง ค่าเฉลี่ย
S	หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	หมายถึง ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบจากการแจกแจงแบบ t
F	หมายถึง ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบจากการแจกแจงแบบ F
SS	หมายถึง ผลรวมยกกำลังสอง
MS	หมายถึง ค่าเฉลี่ยของยกกำลังสอง
df	หมายถึง ชั้นของความเป็นอิสระ
*	หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

ผู้วิจัยนำเสนอ ๔ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ พฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยีย อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี

ตอนที่ ๓ การเปรียบเทียบพฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยีย อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี

๑) การเปรียบเทียบพฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยีย อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานีที่มีเพศแตกต่างกัน

๒) การเปรียบเทียบพฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยีย อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานีที่มีอายุแตกต่างกัน

๓) การเปรียบเทียบพฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยีย อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานีที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกัน

๔) การเปรียบเทียบพฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยีย อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานีที่มีอาชีพแตกต่างกัน

๕) การเปรียบเทียบพฤติกรรมกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยีย อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานีที่มีรายได้เฉลี่ย แตกต่างกัน

ตอนที่ ๔ ข้อเสนอแนะพฤติกรรมกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยีย อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี

ตอนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ ๔.๑ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในเขตเทศบาลตำบลนาเยีย อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ต่อเดือน

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
๑. เพศจำแนกเป็น		
๑.๑ ชาย	๑๐๘	๒๙.๘๐
๑.๒ หญิง	๒๕๔	๗๐.๒๐
รวม	๓๖๒	๑๐๐.๐๐
๒. อายุ จำแนกเป็น		
๒.๑ ต่ำกว่า ๒๐ ปี	๖๓	๑๗.๔๐
๒.๒ ๒๑ – ๓๐ ปี	๘๕	๒๓.๕๐
๒.๓ ๓๑ – ๔๐ ปี	๔๙	๑๓.๕๐
๒.๔ ๔๑ – ๕๐ ปี	๕๒	๑๔.๔๐
๒.๕ ๕๑ – ๖๐ ปี	๗๒	๑๙.๙๐
๒.๖ ๖๑ ปี ขึ้นไป	๔๑	๑๑.๓๐
รวม	๓๖๒	๑๐๐.๐๐
สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
๓. ระดับการศึกษา จำแนกเป็น		
๓.๑ ประถม	๖๙	๑๙.๑๐
๓.๒ มัธยมศึกษา	๑๐๘	๒๙.๘๐
๓.๓ ปริญญาตรี	๑๕๓	๔๒.๓๐
๓.๔ สูงกว่าปริญญาตรี	๓๒	๘.๘๐
รวม	๓๖๒	๑๐๐.๐๐

๔. อาชีพ จำแนกเป็น		
๔.๑ รับราชการ	๔๖	๑๒.๗๐
๔.๒ เกษตรกร	๒๕๐	๖๙.๑๐
๔.๓ ธุรกิจส่วนตัว	๔๐	๑๑.๐๐
๔.๔ อื่น ๆ	๒๖	๗.๒๐
รวม	๓๖๒	๑๐๐.๐๐
๕. รายได้ต่อเดือน จำแนกเป็น		
๕.๑ ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท	๕๙	๑๖.๓๐
๕.๒ ๕,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท	๒๔๕	๖๗.๗๐
๕.๓ ๑๐,๐๐๑ บาท ขึ้นไป	๕๘	๑๖.๐๐
รวม	๓๖๒	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔.๑ พบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่า มีเพศชาย จำนวน ๑๐๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๘๐ และเพศหญิงจำนวน ๒๕๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๐.๒๐ เมื่อพิจารณาจำแนกตามอายุ พบว่า อายุต่ำกว่า ๒๐ ปี จำนวน ๖๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๔๐ อายุ ๒๑ - ๓๐ ปี จำนวน ๘๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๕๐ อายุ ๓๑ - ๔๐ ปี จำนวน ๔๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๕๐ อายุ ๔๑ - ๕๐ ปี จำนวน ๕๒ คนคิดเป็นร้อยละ ๑๔.๔๐ อายุ ๕๑ - ๖๑ ปี จำนวน ๗๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๙๐ และ อายุ ๖๑ ปีขึ้นไป จำนวน ๔๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๓๐ เมื่อพิจารณาจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับประถมศึกษา จำนวน ๖๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๑๐ ระดับมัธยมศึกษา จำนวน ๑๐๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๘๐ ระดับปริญญาตรี จำนวน ๑๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๓๐ และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน ๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘.๘๐ เมื่อพิจารณาจำแนกตามอาชีพพบว่า อาชีพรับราชการจำนวน ๔๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๗๐ อาชีพเกษตรกร จำนวน ๒๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๙.๑๐ อาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน ๔๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๐๐ อาชีพอื่นๆ จำนวน ๒๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๒๐ เมื่อพิจารณาจำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า รายได้ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาท จำนวน ๕๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๓๐ รายได้ ๕,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๒๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๗๐ รายได้ ๑๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป จำนวน ๕๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๐๐

ตอนที่ ๒ พฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยี่ย อำเภอนาเยี่ย จังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ ๔.๒ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยี่ย อำเภอนาเยี่ย จังหวัดอุบลราชธานี พิจารณาโดยรวมและรายด้าน

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S	ระดับ
๑.	ด้านอุฏฐานสัมปทา ความถึงพร้อมด้วยความหมั่น	๓.๖๘	.๔๓	มาก
๒.	ด้านอารักขสัมปทา ความถึงพร้อมด้วยการรักษา	๓.๕๔	.๔๒	มาก
๓.	ด้านกัลยาณมิตตตา ความเป็นผู้มีมิตรดี	๓.๖๔	.๔๓	มาก
๔.	ด้านสมชีวิตา ความเป็นอยู่เหมาะสม	๓.๖๑	.๓๗	มาก
	รวม	๓.๖๒	.๒๖	มาก

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่าพฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธรรมมีกัตตประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยี่ย อำเภอนาเยี่ย จังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$) พิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากที่สุดไปหาค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดพบว่า ด้านอุฏฐานสัมปทา ความถึงพร้อมด้วยความหมั่น มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{X} = 3.68$) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยลงก็คือ ด้านกัลยาณมิตตตา ความเป็นผู้มีมิตรดี ($\bar{X} = 3.64$) ด้านสมชีวิตา ความเป็นอยู่เหมาะสม ($\bar{X} = 3.61$) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านอารักขสัมปทา ความถึงพร้อมด้วยการรักษา ($\bar{X} = 3.54$)

ตารางที่ ๔.๓ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธรรมมีกัตตประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยี่ย อำเภอนาเยี่ย จังหวัดอุบลราชธานี ด้านอุฏฐานสัมปทา ความถึงพร้อมด้วยความหมั่น

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S	ระดับ
๑.	มีความขยันหมั่นเพียรในการทำกิจการงาน	๓.๘๖	๑.๑๖	มาก
๒.	มีการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ตลอดเวลา	๓.๗๐	.๗๗	มาก
๓.	มีความรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย	๓.๖๙	.๖๑	มาก
๔.	ทำงานทุกอย่าง มีเป้าหมาย และตั้งใจทำสุดความสามารถตน	๓.๗๓	.๘๙	มาก
๕.	ไม่รอคอยให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ดลบันดาล	๓.๕๒	.๘๙	มาก
๖.	ไม่เหน็ดเหนื่อยย่อท้อต่ออุปสรรคใดๆ	๓.๖๔	.๙๒	มาก
	รวม	๓.๖๘	.๔๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่าพฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธรรมมีกัตตประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยี่ย อำเภอนาเยี่ย จังหวัดอุบลราชธานี ด้านอุฏฐานสัมปทา ความถึงพร้อมด้วยความหมั่น ทั้งโดยภาพรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ๒ อันดับแรก ได้แก่ ข้อที่ ๑ มีความขยันหมั่นเพียรในการทำกิจการงาน ($\bar{X} = 3.86$) ข้อที่ ๔ ทำงานทุกอย่าง มีเป้าหมาย และตั้งใจทำสุดความสามารถตน ($\bar{X} = 3.73$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ๒ อันดับสุดท้าย ได้แก่ ข้อที่ ๕ ไม่รอคอยให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ดลบันดาล ($\bar{X} = 3.52$) ข้อที่ ๖ ไม่เหน็ดเหนื่อยย่อท้อต่ออุปสรรคใดๆ ($\bar{X} = 3.64$)

ตารางที่ ๔.๔ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยีย อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี ด้านอารักขสัมปทา ถึงพร้อมด้วยความรักษา

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S	ระดับ
๑.	รู้จักเก็บรักษาทรัพย์สินเงินทองที่หามาได้	๓.๕๔	๑.๐๒	มาก
๒.	บริหารค่าใช้จ่ายอย่างมีเหตุมีผล	๓.๕๒	.๗๘	มาก
๓.	ตัวรู้จักเก็บเล็กผสมน้อย	๓.๖๕	๑.๐๔	มาก
๔.	รักษาภาระหน้าที่การงานหรือการเรียนมิให้เสื่อมเสีย	๓.๔๘	.๙๓	มาก
๕.	เก็บข้าวของไว้ในที่มั่นคง ห่างจากอันตราย	๓.๕๔	.๙๗	มาก
๖.	รู้จักทะนุถนอมเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ	๓.๕๕	๑.๐๒	มาก
	รวม	๓.๕๔	.๔๒	มาก

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่าพฤติกรรมกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยีย อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี ด้านอารักขสัมปทา ถึงพร้อมด้วยความรักษา ทั้งโดยภาพรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ๒ อันดับแรก ได้แก่ ข้อที่ ๓ ตัวรู้จักเก็บเล็กผสมน้อย ($\bar{X} = ๓.๖๕$) ข้อที่ ๖ รู้จักทะนุถนอมเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ ($\bar{X} = ๓.๕๕$) ส่วน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ๒ อันดับสุดท้าย ได้แก่ ข้อที่ ๔ รักษาภาระหน้าที่การงานหรือการเรียนมิให้เสื่อมเสีย ($\bar{X} = ๓.๔๘$) ข้อที่ ๒ บริหารค่าใช้จ่ายอย่างมีเหตุมีผล ($\bar{X} = ๓.๕๒$)

ตารางที่ ๔.๕ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยีย อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี ด้านกัลยาณมิตตตา ความเป็นผู้มีมิตรดี

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S	ระดับ
๑.	เลือกคบคนดีมีศีลธรรม	๓.๕๕	.๘๙	มาก
๒.	เวลาทุกข์ก็ทุกข์ด้วย เวลาสุขก็สุขด้วย	๓.๖๗	.๙๔	มาก
๓.	ยกย่องและรับรองคนที่ควรสรรเสริญ	๓.๕๗	.๙๖	มาก
๔.	ไม่คบคนที่ชักชวนไปในทางที่เสื่อมเสีย	๓.๕๔	๑.๐๒	มาก
๕.	เวลาเดือดร้อนสามารถเป็นที่พึ่งได้	๓.๗๗	.๙๔	มาก
๖.	แนะนำพร้าสอนตักเตือนไม่ให้เกิดความชั่ว	๓.๗๖	.๙๘	มาก
	รวม	๓.๖๔	.๔๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่าพฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยีย อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี ด้านกัลยาณมิตตตา ความเป็นผู้มีมิตรดี ทั้งโดยภาพรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ๒ อันดับแรก ได้แก่ ข้อที่ ๕ เวลาเดือดร้อนสามารถเป็นที่พึ่งได้ ($\bar{X} = ๓.๗๗$) ข้อที่ ๖ แนะนำพร้าสอนตักเตือนไม่ให้เกิดความชั่ว ($\bar{X} = ๓.๗๖$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ๒ อันดับสุดท้าย ได้แก่ ข้อที่ ๔ ไม่คบคนที่ชักชวนไปในทางที่เสื่อมเสีย ($\bar{X} = ๓.๕๔$) ข้อที่ ๑ เลือกคบคนดีมีศีลธรรม ($\bar{X} = ๓.๕๕$)

ตารางที่ ๔.๖ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยีย อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี ด้านสมชีวิตา ความเป็นอยู่เหมาะสม

ข้อ	รายการ	$\bar{X}$	S	ระดับ
๑.	ใช้จ่ายค่าอาหาร เสื้อผ้า ตกแต่งบ้าน ตามกำลังทรัพย์ที่หามาได้	๓.๕๒	.๘๑	มาก
๒.	ใช้ทรัพย์ให้เป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตอย่างถูกต้อง	๓.๖๑	๑.๐๑	มาก
๓.	ควบคุมการใช้จ่ายให้เป็นไปพอเหมาะพอดี	๓.๗๑	.๗๑	มาก
๔.	เก็บออมรักษาทรัพย์ไว้เพื่อประโยชน์ในกาลภายหน้า	๓.๕๙	.๖๒	มาก
๕.	มีความสุขตามกำลังทรัพย์ที่หามาได้	๓.๖๗	.๙๙	มาก
๖.	ทำงานหาเลี้ยงชีพด้วยความชอบธรรม	๓.๖๐	.๙๑	มาก
	รวม	๓.๖๑	.๓๗	มาก

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่าพฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยีย อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี ด้านสมชีวิตา ความเป็นอยู่เหมาะสม ทั้งโดยภาพรวมและรายข้อ อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ๒ อันดับแรก ได้แก่ ข้อที่ ๓ ควบคุมการใช้จ่ายให้เป็นไปพอเหมาะพอดี ($\bar{X} = ๓.๗๑$) ข้อที่ ๕ มีความสุขตามกำลังทรัพย์ที่หามาได้ ($\bar{X} = ๓.๖๗$) ส่วน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ๒ อันดับสุดท้าย ได้แก่ ข้อที่ ๑ ใช้จ่ายค่าอาหาร เสื้อผ้า ตกแต่งบ้าน ตามกำลังทรัพย์ที่หามาได้ ($\bar{X} = ๓.๕๒$) ข้อที่ ๖ ทำงานหาเลี้ยงชีพด้วยความชอบธรรม ($\bar{X} = ๓.๖๐$)

ตอนที่ ๓ การเปรียบเทียบพฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยี่ย อำเภอนาเยี่ย จังหวัดอุบลราชธานี ที่มีเพศอายุระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ย แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๗ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยี่ย อำเภอนาเยี่ย จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามเพศ

พฤติกรรมการนำหลัก ทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์	เพศ				t	P
	ชาย		หญิง			
	$\bar{X}$	S	$\bar{X}$	S		
๑. ด้านอุภฐานสัมปทา ความถึงพร้อมด้วยความหมั่น	๓.๗๑	.๔๔	๓.๕๖	.๖๗	.๒๗	.๖๐
๒. ด้านอารักขสัมปทา ความถึงพร้อมด้วยการรักษา	๓.๕๖	.๔๑	๓.๕๓	.๔๓	.๒๕	.๙๓
๓. ด้านกัลยาณมิตตตา ความเป็นผู้มีมิตรดี	๓.๕๔	.๔๔	๓.๖๘	.๔๒	.๒๗	.๕๙
๔. ด้านสมชีวิตา ความเป็นอยู่เหมาะสม	๓.๖๒	.๓๘	๓.๖๑	.๓๖	.๖๓	.๔๒
รวม	๓.๖๑	.๒๘	๓.๖๓	.๒๕	๑.๓๐	.๒๕

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่า พฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยี่ย อำเภอนาเยี่ย จังหวัดอุบลราชธานี ที่มีเพศแตกต่างกันโดยภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๘ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยี่ย อำเภอนาเยี่ย จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามอายุ

พฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
๑. ด้านอุฏฐานสัมปทา ความถึงพร้อมด้วยความหมั่น	ระหว่างกลุ่ม	๕	๒.๒๕	.๔๕	๒.๔๒	.๐๘
	ภายในกลุ่ม	๓๕๖	๖๖.๑๐	.๑๘๖		
	รวม	๓๖๑	๖๘.๓๖			
๒. ด้านอารักขสัมปทา ความถึงพร้อมด้วยการรักษา	ระหว่างกลุ่ม	๕	๒.๖๒	.๕๒	๒.๙๗	๐.๐๙
	ภายในกลุ่ม	๓๕๖	๖๒.๘๗	.๑๗		
	รวม	๓๖๑	๖๕.๔๙			
๓. ด้านกัลยาณมิตตตา ความเป็นผู้มีเมตตา	ระหว่างกลุ่ม	๕	๕.๖๖	๑.๑๓	๖.๓๔*	.๐๐
	ภายในกลุ่ม	๓๕๖	๖๓.๕๘	.๑๗		
	รวม	๓๖๑	๖๙.๒๔			
๔. ด้านสมชีวิตา ความเป็นอยู่เหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	๕	๑.๔๖	.๒๙	๒.๑๓	.๐๖
	ภายในกลุ่ม	๓๕๖	๔๘.๖๐	.๑๓		
	รวม	๓๖๑	๕๐.๐๖			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	๕	๒.๐๙	.๔๑	๖.๓๕	.๐๙
	ภายในกลุ่ม	๓๕๖	๒๓.๔๘	.๐๖		
	รวม	๓๖๑	๒๕.๕๗			

จากตาราง ๔.๘ พบว่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .๐๕ ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยี่ย อำเภอนาเยี่ย จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามอายุ โดยรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านอุฏฐานสัมปทา ความถึงพร้อมด้วยความหมั่น ด้านอารักขสัมปทา ความถึงพร้อมด้วยการรักษา และด้านสมชีวิตา ความเป็นอยู่เหมาะสม ไม่แตกต่างกัน และด้านกัลยาณมิตตตา ความเป็นผู้มีเมตตา แตกต่างกัน

นำมาเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ของพฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยี่ย อำเภอนาเยี่ย จังหวัดอุบลราชธานี ด้านกัลยาณมิตตตา ความเป็นผู้มีเมตตา ด้วยการทดสอบรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe' ปรากฏผลวิเคราะห์ดังแสดงตามตารางที่ ๔.๙

ตารางที่ ๔.๙ การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่พฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยีย อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามอายุ

ด้านกัลยาณมิตตา ความเป็นผู้มีมิตร์ดี	อายุ					
	ต่ำกว่า ๒๐ปี	๒๑- ๓๐ ปี	๓๑- ๔๐ ปี	๔๑-๕๐ ปี	๕๑- ๖๐ปี	๖๑ ปี ขึ้นไป
ต่ำกว่า ๒๐ปี	-	-	-	-	-	-
๒๑ - ๓๐ ปี	.๘๓	-	-	-	-	-
๓๑ -๔๐ ปี	.๙๙	.๕๖	-	-	-	-
๔๑ - ๕๐ ปี	.๐๑*	.๑๘	.๐๐*	-	-	-
๕๑ - ๖๐ ปี	.๐๒*	.๓๕	.๐๐*	.๙๙	-	-
๖๑ ปีขึ้นไป	.๔๒	.๙๔	.๒๒	.๘๗	.๙๘	-

จากตาราง ๔.๙ พบว่าพฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยีย อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานีจำแนกตามอายุ ด้านกัลยาณมิตตดา ความเป็นผู้มีมิตร์ดี พบว่า ระหว่าง ๕๑ - ๖๐ ปี กับ ต่ำกว่า ๒๐ปี และ ๕๑ - ๖๐ ปี กับ ๓๑-๔๐ ปีแตกต่างกัน ๔๑ - ๕๐ กับ ๓๑ - ๔๐ และ ๔๑ - ๕๐ กับต่ำกว่า ๒๐ ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ ๐.๐๕ ส่วนรายคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๐ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยีย อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
๑. ด้านอุฏฐานสัมปทา ความถึงพร้อมด้วยความหมั่น	ระหว่างกลุ่ม	๓	.๘๐	.๒๖	๑.๔๒	.๒๓
	ภายในกลุ่ม	๓๕๘	๖๗.๕๕	.๑๘๙		
	รวม	๓๖๑	๖๘.๓๖			
๒. ด้านอารักขสัมปทา ความถึงพร้อมด้วยการรักษา	ระหว่างกลุ่ม	๓	๑.๒๐	.๔๐	๒.๒๓	๐.๐๘
	ภายในกลุ่ม	๓๕๘	๖๔.๒๙	.๑๘		
	รวม	๓๖๑	๖๕.๔๙			
๓. ด้านกัลยาณมิตตตา ความเป็นผู้มีมิตรดี	ระหว่างกลุ่ม	๓	.๑๘	.๐๖	.๓๒	.๘๑
	ภายในกลุ่ม	๓๕๘	๖๙.๐๖	.๑๙		
	รวม	๓๖๑	๖๙.๒๔			
๔. ด้านสมชีวิตา ความเป็นอยู่เหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	๓	.๒๘	.๐๙	.๖๘	.๕๖
	ภายในกลุ่ม	๓๕๘	๔๙.๗๗	.๑๓		
	รวม	๓๖๑	๕๐.๐๖			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	๓	.๐๔	.๐๑	.๑๙	.๙๐
	ภายในกลุ่ม	๓๕๘	๒๕.๕๓	.๐๗		
	รวม	๓๖๑	๒๕.๕๗			

จากตาราง ๔.๑๐ พบว่าผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยีย อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานีจำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๑ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยี่ย อำเภอนาเยี่ย จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามอาชีพ

พฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
๑. ด้านอุฏฐานสัมปทา ความถึงพร้อมด้วยความหมั่น	ระหว่างกลุ่ม	๒	.๓๐	.๑๐	.๕๓	.๖๕
	ภายในกลุ่ม	๓๕๙	๖๘.๐๕	.๑๙		
	รวม	๓๖๑	๖๘.๓๖			
๒. ด้านอารักขสัมปทา ความถึงพร้อมด้วยการรักษา	ระหว่างกลุ่ม	๒	.๕๔	.๑๘	๑.๐๐	.๓๙
	ภายในกลุ่ม	๓๕๙	๖๔.๙๕	.๑๘		
	รวม	๓๖๑	๖๕.๔๙			
๓. ด้านกัลยาณมิตตตา ความเป็นผู้มีมิตตริ	ระหว่างกลุ่ม	๒	.๕๕	.๑๘	.๙๕	.๔๑
	ภายในกลุ่ม	๓๕๙	๖๘.๖๙	.๑๙		
	รวม	๓๖๑	๖๙.๒๔			
๔. ด้านสมชีวิตา ความเป็นอยู่เหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	๒	.๔๗	.๑๕	๑.๑๓	.๓๓
	ภายในกลุ่ม	๓๕๙	๔๙.๕๙	.๑๓		
	รวม	๓๖๑	๕๐.๐๖			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	๒	.๒๒	.๐๗	๑.๐๖	.๓๖
	ภายในกลุ่ม	๓๕๙	๒๕.๓๔	.๐๗		
	รวม	๓๖๑	๒๕.๕๗			

จากตาราง ๔.๑๑ พบว่าผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยี่ย อำเภอนาเยี่ย จังหวัดอุบลราชธานีจำแนกตามอาชีพ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ ๔.๑๒ ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยี่ย อำเภอนาเยี่ย จังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

พฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	P
๑. ด้านอุฏฐานสัมปทา ความถึงพร้อมด้วยความหมั่น	ระหว่างกลุ่ม	๒	.๐๒	.๐๑	.๕๗	.๙๔
	ภายในกลุ่ม	๓๕๙	๖๘.๓๔	.๑๙		
	รวม	๓๖๑	๖๘.๓๖			
๒. ด้านอารักขสัมปทา ความถึงพร้อมด้วยการรักษา	ระหว่างกลุ่ม	๒	.๔๘	.๒๔	๑.๓๕	.๒๖
	ภายในกลุ่ม	๓๕๙	๖๕.๐๐	.๑๘		
	รวม	๓๖๑	๖๕.๔๘			
๓. ด้านกัลยาณมิตตตา ความเป็นผู้มีมิตรดี	ระหว่างกลุ่ม	๒	๑.๔๐	.๗๐	๓.๗๐	.๒๖
	ภายในกลุ่ม	๓๕๙	๖๗.๘๔	.๑๘		
	รวม	๓๖๑	๖๙.๒๔			
๔. ด้านสมชีวิตา ความเป็นอยู่เหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม	๒	.๐๕๔	.๐๒	๑.๑๙	.๘๒
	ภายในกลุ่ม	๓๕๙	๕๐.๐๐	.๑๓		
	รวม	๓๖๑	๕๐.๐๖			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	๒	.๑๓	.๐๖	.๙๗	.๓๗
	ภายในกลุ่ม	๓๕๙	๒๕.๔๓	.๐๗		
	รวม	๓๖๑	๒๕.๕๗			

จากตาราง ๔.๑๒ พบว่า ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยี่ย อำเภอนาเยี่ย จังหวัดอุบลราชธานีจำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ ๔ ข้อเสนอแนะการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

ตารางที่ ๔.๑๓ ข้อเสนอแนะการนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยีย อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี

พฤติกรรมหรือนำหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์	จำนวน (n= ๓๖๒)	ร้อยละ (๑๐๐)
๑. ด้านอุฏฐานสัมปทา ความถึงพร้อมด้วยความหมั่น ๑.๑ ความร่ำรวยเป็นความสำเร็จอย่างหนึ่งของชีวิต ไม่ใช่เกิดจากโชคชะตาหรือความบังเอิญแต่เกิดจากการลงมือกระทำหรือขยันหมั่นเพียรในการสร้างเนื้อสร้างตัวให้เจริญรุ่งเรืองหรือให้เกิดมีขึ้นมาได้	๗๘	๒๑.๕๕
๑.๒ ความร่ำรวยเกิดจากการ มีตำแหน่งหน้าที่ที่สูงในทางการเมืองในทางราชการหรือในองค์กรและหน่วยงานอื่นๆและที่สูงขึ้นไปคือเกิดจากการเอาชนะตัวเองได้จนกระทั่งมีพลังอำนาจทางจิตที่สูง	๗๒	๑๙.๘๙
๑.๓ ความมีชื่อเสียงซึ่งเกิดจากการทำความดีความเป็นเลิศทางวิชาการและความงามเป็นเลิศเป็นต้น	๖๙	๑๙.๐๖
๑.๔ ความสุขนอกจากความสุขทางกายที่แสวงหามาได้จากความร่ำรวยหรือสิ่งอื่นๆแล้วยังมีความสุขทางจิตใจที่เกิดจากความพึงพอใจความสงบของจิตใจและการได้ทำงานที่ตนเองพอใจ	๗๘	๒๑.๕๕
๑.๕ ความรู้หรือการค้นพบสิ่งใหม่เช่นการศึกษาจบชั้นสูงสุดการค้นพบทางวิทยาศาสตร์การบรรลุลุทธิธรรมและการสร้างองค์ความรู้อื่นๆเป็นต้น	๖๕	๑๗.๙๖
๒. ด้านอารักขสัมปทา ความถึงพร้อมด้วยการรักษา ๒.๑ ค้นหาและรักษาสมบัติปฏิบัติตามหลักธรรม ที่เป็นไปเพื่อนประโยชน์ปัจจุบันหรือหลักธรรมอันอำนวยการประโยชน์สุขขั้นต้นที่เรียกว่าหลักทฤษฎีธัมมิกัตถประโยชน์ ๔ ประการ	๑๓๓	๓๖.๗๔

พฤติกรรมการณ์นำหลัก ทฤษฎีมีกัตถประโยชน์	จำนวน (n= ๓๖๒)	ร้อยละ (๑๐๐)
๒.๒ ชั้นแจงจัดสรรทรัพยากรเมื่อหาทรัพยากรมาแล้วรู้จักจัดสรรทรัพยากรนั้นโดยถือหลักการแบ่งทรัพยากรเป็น๔ส่วนที่เรียกว่าโศกวิภาค ๔	๑๒๕	๓๔.๕๓
๒.๓ ชั้นจับจ่ายกินใช้พึงเข้าใจและคำนึงไว้เสมอว่าการที่เพียรพยายามแสวงหารักษาและครอบครองโภคทรัพย์ไว้นั้นก็เพื่อจะใช้ให้เป็นประโยชน์ทั้งแก่ตนและคนอื่น	๑๐๔	๒๘.๗๓
๓. ด้านกัลยาณมิตตตา ความเป็นผู้มีมิตตริ ๓.๑ มีผู้แนะนำสั่งสอนที่ปรึกษาเพื่อนที่คบหาและบุคคลผู้แวดล้อมที่ดี	๑๒๓	๓๓.๙๘
๓.๒ ความรู้จักเลือกเสวนาบุคคลหรือเข้าร่วมหมู่กับท่านผู้ทรงคุณทรงปัญญาที่มีความสามารถซึ่งจะช่วยแวดล้อมสนับสนุนชักจูงชี้ช่องทางเป็นแบบอย่าง	๑๓๐	๓๕.๙๑
๓.๓ เป็นเครื่องอุดหนุนเกื้อกูลแก่กันให้ดำเนินก้าวหน้าไปด้วยดีในการศึกษาอบรมการครองชีวิตการประกอบกิจการและธรรมาปฏิบัติ,สิ่งแวดล้อมทางสังคมที่ดีข้อนี้เป็นองค์ประกอบภายนอก	๑๐๙	๓๐.๑๑
๔. ด้านสมชีวิตา ความเป็นอยู่เหมาะสม ๔.๑ การประหยัดเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมากเราจะมีชีวิตราบรื่นปกติสุขได้ก็ต้องรู้จักใช้เงินทองอย่างประหยัดใช้แต่ในสิ่งที่จำเป็นแก่การครองชีพ	๑๓๗	๓๗.๘๕
๔.๒ เราพยายามใช้จ่ายให้พอเหมาะกับรายได้ของเราเพราะว่าผู้ใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่ายใช้จ่ายเกินฐานะของตัวเองนั้นย่อมได้รับความเดือดร้อนทำให้ครอบครัวได้รับความลำบาก	๑๒๓	๓๓.๙๘
๔.๓ จะต้องรู้จักประหยัดทรัพยากรพยายามใช้จ่ายแต่ในสิ่งที่จำเป็นเท่านั้นจึงมีความสุขได้ตามสมควรแก่สภาพของตัวเองและครอบครัวความรู้จักประมาณตนคือให้รู้จักประมาณในการเลี้ยงชีวิตโดยทางชอบธรรม	๑๐๒	๒๘.๑๘
รวม (แต่ละด้าน)	๓๖๒	๑๐๐.๐๐

จากตาราง ๔.๑๓ พบว่า ข้อเสนอแนะการนำหลักทฤษฎีมีกัตถประโยชน์ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนาเยีย อำเภอนาเยีย จังหวัดอุบลราชธานี ด้านอุฏฐานสัมปทา ความถึงพร้อมด้วยความหมั่น สิ่งสำคัญก็คือ การระมัดระวัง หรือสำรวมรักษากาย วาจาใจ แม้กระทั่งชีวิตของเราไม่ให้หลงไปตามกระแส ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้ ๑.๑) ความร่ำรวย คนทั่วไปถือกันว่า ความร่ำรวยเป็นความสำเร็จอย่างหนึ่งของชีวิต ไม่ใช่เกิดจากโชคชะตาหรือความ

บังเอิญ แต่เกิดจากการลงมือกระทำ ขยันหมั่นเพียรในการสร้างเนื้อสร้างตัวให้เจริญรุ่งเรือง หรือให้เกิดขึ้นมาได้ ร้อยละ ๒๑.๕๕ ๑.๒) อำนาจ เกิดจากสาเหตุพื้นฐานหลายอย่างด้วยกัน เช่น เกิดจากความร่ำรวย เกิดจากการมีตำแหน่งหน้าที่ที่สูงในทางการเมือง ในทางราชการ ในองค์กร และหน่วยงานอื่นๆ ที่สูงขึ้นไปกว่านั้น คือ เกิดจากการเอาชนะตัวเองได้ จนกระทั่งมีพลังอำนาจทางจิตที่สูง เป็นต้น ร้อยละ ๑๙.๘๙ ๑.๓) ความมีชื่อเสียง ซึ่งอาจเกิดจากการทำความดี ความเป็นเลิศทางวิชาการ และความงามเป็นเลิศ เป็นต้น ที่สร้างชื่อเสียงในสังคม เป็นความสำเร็จด้านดี อีกด้านหนึ่ง ความมีชื่อเสียงในทางที่ไม่ดีก็เป็นที่ยึดเหนี่ยวของสังคมเช่นกัน ร้อยละ ๑๙.๐๖ ๔) ความสุข นอกจากความสุขทางกายที่แสวงหามาได้จากความร่ำรวยหรือสิ่งอื่นๆ แล้ว ยังมีความสุขทางจิตใจที่เกิดจากความพึงพอใจความสงบของจิตใจ และการได้ทำงานที่ตนเองพอใจ เป็นต้น ร้อยละ ๒๑.๕๕ และ ๕) ความรู้หรือการค้นพบสิ่งใหม่ เช่น การศึกษาจบชั้นสูงสุด การค้นพบทางวิทยาศาสตร์ การบรรลุลิทธิ และ การสร้างองค์ความรู้อื่นๆ เป็นต้น ร้อยละ ๑๗.๙๖

ด้านอารักขสัมปทา ความถึงพร้อมด้วยการรักษา คือการรู้จักใช้สอย และรักษาสິงของตามหลักธรรมะ คนรู้จักทำมาหาเลี้ยงชีพ (ชีวิตที่เป็นหลักฐาน) คนที่จะเรียกได้ว่ารู้จักหา รู้จักใช้ทรัพย์ หรือหาเงินเป็น ใช้เงินเป็น เป็นคนทำมาหากินที่ดี ตั้งตัวสร้างหลักฐานได้ และใช้ทรัพย์สมบัติให้เป็นประโยชน์ เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ทางเศรษฐกิจอย่างถูกต้องก็เพราะปฏิบัติตามหลักธรรม ๒.๑) ขันหาและรักษาสมบัติ ปฏิบัติตามหลักธรรม ที่เป็นไปเพื่อนประโยชน์ปัจจุบัน หรือหลักธรรมอันอำนวยการประโยชน์สุขขั้นต้น ที่เรียกว่า หลักทฤษฎีธรรมิกัตถประโยชน์ ๔ ประการ ร้อยละ ๓๖.๗๔ ๒.๒) ขันแจงจัดสรรทรัพย์ เมื่อหาทรัพย์มาได้แล้ว รู้จักจัดสรรทรัพย์นั้น โดยถือหลักการแบ่งทรัพย์เป็น ๔ ส่วนที่เรียกว่า โภควิภาค ๔ ร้อยละ ๓๔.๕๓ ๒.๓) ขันจับจ่ายกินใช้ พึงเข้าใจและคำนึงไว้เสมอว่า การที่เพียรพยายามแสวงหา รักษา และครอบครองโภคทรัพย์ไว้นั้น ก็เพื่อจะใช้ให้เป็นประโยชน์ทั้งแก่ตนและคนอื่น ร้อยละ ๒๘.๗๓

ด้านกัลยาณมิตตตา ความเป็นผู้มีมิตรดี คือ ๓.๑) มีผู้แนะนำสั่งสอนที่ปรึกษา เพื่อนที่คบหา และบุคคลผู้แวดล้อมที่ดี ร้อยละ ๓๓.๙๘ ๓.๒) ความรู้จักเลือกเสวนาบุคคล หรือเข้าร่วมหมู่กับท่านผู้ทรงคุณทรงปัญญา มีความสามารถ ซึ่งจะช่วยเหลือสนับสนุนชักจูงชี้ช่องทางเป็นแบบอย่าง ร้อยละ ๓๕.๙๑ ๓.๓) ตลอดจนเป็นเครื่องอุดหนุนเกื้อกูลแก่กัน ให้ดำเนินก้าวหน้าไปด้วยดี ในการศึกษาอบรมการครองชีวิตการประกอบกิจการ และธรรมาปฏิบัติ สิ่งแวดล้อมทางสังคมที่ดี ขึ้นนี้เป็นองค์ประกอบภายนอก ร้อยละ ๓๐.๑๑

ด้านสมชีวิตา ความเป็นอยู่เหมาะสม คือ ๔.๑) การประหยัดเป็นสิ่งจำเป็นอย่างมาก เราจะมีชีวิตราบรื่นปกติสุขได้ก็ต้องรู้จักใช้เงินทองอย่างประหยัด ใช้แต่ในสิ่งที่จำเป็นแก่การครองชีพ ร้อยละ ๓๗.๘๕ ๔.๒) เราพยายามใช้จ่ายให้พอเหมาะกับรายได้ของเรา เพราะว่าผู้ใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่าย ใช้จ่ายเกินฐานะของตนเองนั้นย่อมได้รับความเดือดร้อน ทำให้ครอบครัวได้รับความลำบาก ร้อยละ ๓๓.๙๘ ๔.๓) เพราะฉะนั้นจะต้องรู้จักประหยัดทรัพย์ พยายามใช้จ่ายแต่ในสิ่งที่จำเป็นเท่านั้น จึงมีความสุขได้ตามสมควรแก่สภาพของตนเอง และครอบครัว ความรู้จักประมาณตน คือ ให้รู้จักประมาณในการเลี้ยงชีวิตโดยทางชอบธรรม กล่าวคือ การดำรงชีวิตตามหลักสัมมาอาชีวะ ประพฤติปฏิบัติตามหลักของศีล ซึ่งเป็นหลักขั้นพื้นฐานที่จะประคับประคองกาย วาจาให้เรียบร้อย และทำงานที่สุจริต ร้อยละ ๒๘.๑๘